

KÉSZÜL A LENGYEL - MAGYAR REPÜLŐGÉP

országi projektalálkozón színes mozaikfallá illesztettük a mintákat.

Da Vinci szellemében repülő tárgyakat terveztek a diákok saját iskoláikban, a szerkezetek képét Vásárhelyen a workshopokon ráfestették agyagedényekre és üveglapokra majd Lengyelországban össze is szereltük őket, végül kipróbáltuk, hogyan repülnek.

Mindezekről az eseményekről persze rengeteg fénykép és videofelvétel is készült, amelyekből a diákok a médiaórán filmeket készítettek, a projektalálkozó fotóiból pedig egy kiállítást rendeztünk, hogy az egész iskola megismerhesse a projektet.

A kézzelfogható projekttermékek persze könnyen elhomályosítják a hosszú távú eredményeket, amelyek azonban mégsem elhanyagolhatóak, sőt az igazi értelmét adják a Comenius projekteknek: az önmagában nagyszerű, hogy az Európai Unió diákjai együtt lakhatnak, tanulhatnak – még ha csak egy hét erejéig is – egymás országaiban, ahol alkalmazkodniuk kell egymáshoz, a fogadó családokhoz, kommunikálniuk kell egymással, egyszerűen „együtt kell működniük”, különben nem boldogulnak.

Remek alkalom ez, és fontos célja a projekteknek, hogy más, a saját országainkban nem megszokott tanítási módszereket, oktatási formákat ismerjünk meg. Amikor iskolánk egyébként nagyszerűen gitározó rajztanára - Zoltai Attila - Németországban meglátta az iskola gitárszakkörének előadását, arra gondolt, hogy valami ilyesmit itthon is létre kellene hozni: hús, különböző korosztályból származó német diák gitározott együtt a színpadon önfeledten, a szakkörön a diákokat tanító szülő vezetésével. Így iskolánkban szeptember óta gitárszakkör is működik, sőt áprilisban már be is mutathatták tudásukat a nagyérdeműnek egy kiállítás megnyitóján.

Végül még egy fontos érv, melyet manapság sajnos egyre inkább hangsúlyoznunk kell a Comenius együttműködések kapcsán, hogy a projektek tevékenyen hozzájárulnak Európa egységének megszilárdításához. A projekt során ugyanis többször rá kellett döbbernünk, hogy bár különböző nyelvi, kulturális háttérrel rendelkezünk, mégis egyformák vagyunk: a francia, német, lengyel és szlovén kollégák ugyanolyan tanácstalanul kavargatták a tökfőzeléket a magyarországi projektalálkozón, a különböző nemzetek diákjai hasonló bajban voltak az első projektalálkozó workshopjain, amikor meg kellett értetniük magukat a másikkal, és ugyanolyan felszabadultan tudtak énekelni is a színpadon. A Comenius iskolai együttműködések így teremtik meg az egységet a sokszínűségben.

Huzián Péter a projekt vezetője - fotók: projekt résztvevői

FEHÉR JÓZSEF

Ez a hazám

Hol apám a kaszáját fente,
s a kalászok ledőltek elébe
minden suhintástól rendre
- ott van hazám! Hív és visszavár,
ezernyi szállal magához köt e táj.

Illatot ébreszt, hangot idéz,
amerre járok, minden emlék.
Anyám siet most újra elé.
Lehajol s gyengéden megölel;
kévét köt megfáradt kezivel.

Apám izmos vállait látom,
mozdul a karja, átnyúl a tájon;
s villára ölti múltat a mához.
Kezétől magasodik máris
kévéből emelt katedrális.

Cséplőgépnek szája dohog;
míg nyeli, falja az asztagot,
zsákba peregnek arany-magok.
Kemencét fűt ősz nagyanyám,
új kenyérnek illata száll.

Barázdát hasít az eke,
szép reményét veti bele
nagyapámnak kérges keze.
Olvad a hó, elmúlt a tél,
zsenge vetés kalászt remél.

Csillag villan fenn az égen,
hold ezüstje hull a réten;
velem sétálsz úgy, mint régen.
Átkarolom derekadat,
megcsókolom ajkaidat.

Hevesebben ver a szívem,
kis kamaszként izzad kezem,
bárhol járok, emlékezem.
- Hazatértem, itthon vagyok,
ez a hazám, magyar vagyok.